

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **R. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2013, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 10. 4. 2013, č. j. byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, neboť podle posudku OSSZ Břeclav ze dne 2. 4. 2013 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %.

V rámci námitkového řízení, které bylo zahájeno na návrh žalobkyně, byl vypracován posudek ČSSZ, pracoviště Brno ze dne 14. 5. 2013, na základě kterého byla její pracovní schopnost posouzena s poklesem o 30 %. Uvedený posudek byl podkladem rozhodnutí

žalované ze dne 16. 5. 2013, č. j., které je předmětem přezkumného soudního řízení.

Žalobkyně podala dne 1. 7. 2013 žalobu, v níž nesouhlasila s rozhodnutím žalované, navrhla jeho zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Uvedla, že její zdravotní stav se od doby, kdy požívala částečný invalidní důchod, nezměnil, naopak vzhledem k přibývajícimu věku se dále zhoršuje. Vzhledem ke stále se opakujícím závěrům posudků o invaliditě, kdy posudkový lékař hodnotil a zjišťoval její zdravotní stav pouze na základě předložené zdravotní dokumentace a výsledků z jednotlivých vyšetření odborných lékařů, má za to, že v žádném z těchto posudků nebyl zhodnocen její zdravotní stav v celkovém pohledu. V předložených posudcích je pouze opakován jeden závěr přijatý posudkovou komisí a k obsahu jejích námitek nebylo přihlédnuto. Namítla proto, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 5. 8. 2013 vyslovila nesouhlas se žalobou, provedla právní rozbor ve věci ve smyslu ust. § 38, § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. a § 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Dále uvedla, že žalobkyně podala opakovanou žádost o invalidní důchod dne 4. 3. 2013 s datem přiznání od vzniku nároku. V rámci správního řízení na základě posudku OSSZ v Břeclavi ze dne 2. 4. 2013 bylo provedeno posouzení zdravotního stavu s tím, že její pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %. V rámci podaných námitek byl vypracován posudek ČSSZ, pracoviště Brno ze dne 14. 5. 2013, po zhodnocení zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře a dalších nálezů odborných lékařů dospěla ke stejnému závěru, jako závěr posudku OSSZ Břeclav. Vzhledem k tomu, že nesouhlasila s odborným medicínským posouzením zdravotního stavu, žalovaná navrhla pro účely přezkumného soudního řízení postup ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., sice vyžádání posudku PK MPSV ČR. V případě, že by nebyla prokázána invalidita žalobkyně na základě citovaného odborného lékařského posouzení, navrhla zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechala rozhodnutí ve věci na úvaze soudu.

Soud provedl v předmětné věci důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 4. 10. 2013. V rámci komise zasedala i lékařka specialista z oboru neurologie. Žalobkyně byla jednání komise přítomna, byla rovněž i objektivně vyšetřena. Posudková komise čerpala z lékařských nálezů, které byly doloženy k jednání na OSSZ Břeclav, dále lékařských nálezů předložených žalobkyní v rámci námitkového řízení a rovněž i nových lékařských nálezů, které doložila ke Krajskému soudu Brno dne 18. 7. 2013. Jednotlivé lékařské nálezy byly uvedeny v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen, následně byly posudkově zhodnoceny. Žalobkyně byla hodnocena vzhledem k dosažené kvalifikaci, je vyučena strojní obuvnicí, po vyučení pracovala jako dělnice Svit Gottwaldov, Fruta Lednice, naposledy ŠZP Lednice. Tohoto času je v evidenci úřadu práce. Komplexní posudkové hodnocení prokazovalo, že posuzovaná opakovaně žádala o invalidní důchod, opakovaně byla uznána částečně invalidní. Poslední žádost o invalidní důchod uplatnila dne 4. 3. 2013. Její zdravotní stav ve srovnání s předchozím posudkem posudkové komise (ze dne 15. 3. 2012), nevykazuje posudkově významné změny, proto byl shodný i posudkový závěr. Nelze u ní prokázat významnější narušení duševních či smyslových schopností, kardiopulmonálně je kompenzovaná s občasným výskytem chvilkových prekolapsových stavů. Je však možno připustit, že je částečně handicapovaná. Chůze je limitována pro velké vzdálenosti pro kloubní a vertebrogenní obtíže, není vhodné celodenní stání či dlouhodobé pobývání ve fyziologicky nepříznivých polohách těla. Je rovněž částečně omezena pro nadměrnou či

nevhodnou fyzickou zátěž, čímž je částečně omezena i volba jejího povolání, nicméně stav dle platných posudkových kritérií daných příslušným právním předpisem neodpovídá žádnému stupni invalidity. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byly vertebrogenní potíže, které byly hodnoceny na horní hranici rozpětí poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti dle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1b) vyhlášky č. 359/2009 Sb., 20 %. Funkční porucha způsobená samotným rozhodujícím postižením byla hodnocena blíže dolní hranici rozpětí v dané položce (10 až 20 %), s přihlédnutím ke všem zdravotním postižením byl stanoven pokles pracovní schopnosti na horní hranici rozpětí v dané položce. Vzhledem k dlouhé době, po kterou posuzovaná nebyla pracovní zařazena a ztratila tak praxi a pracovní návyky, byla zvýšena horní hranice o dalších 5 %, takže celkový pokles pracovní schopnosti činí 25 %. Posudková komise se vyjádřila k tomu, že charakter i intenzita onemocnění nemůže být hodnocena podle položky 1c) či 1d) citovaného oddílu a kapitoly, protože nebyla naplněna kritéria v těchto položkách uvedená, jak plyne z posudkového hodnocení. Dále v posudku byla obsažena i pracovní rekomandace.

Při jednání u Krajského soudu v Brně dne 17. 10. 2013 za účasti zmocněnkyně L. U., bylo zjištěno, že žalobkyně nesouhlasí s posouzením jejího zdravotního stavu tak, jak bylo učiněno ve správním, námitkovém i přezkumném soudním řízení. Bylo zjištěno, že vertebrogenní potíže jsou datovány od jejích 30 let, k progresi došlo v posledních 3 až 4 letech. Bolesti se lokalizují především v bederní části, přecházejí i do levé dolní končetiny. Žalobkyně si dále stěžovala i na bolesti obou kolenou pravého kyčle a tím i nejisté chůze. Byla přesvědčena, že její zdravotní stav není objektivně posuzován. Zároveň doložila i lékařskou zprávu z neurologické ambulance MUDr. Miroslava Špačka, Poliklinika Břeclav ze dne 10. 10. 2013 potvrzující, že je dlouhodobě sledována pro chronické bolesti onemocnění páteře, onemocnění není vyléčitelné operačním zákrokem.

Zástupce žalované navrhl, aby na základě posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 4. 10. 2013 byla žaloba zamítnuta.

V posudkové dokumentaci OSSZ Břeclav bylo zjištěno, že lékařka OSSZ Břeclav v posudku ze dne 2. 4. 2013 hodnotila u posuzované bolestivý syndrom páteře při degenerativních změnách s lehkým funkčním postižením, postihující více úseků páteře s lehkou poruchou statiky a dynamiky, svalovou dysbalancí bez projevu kořenového dráždění, s lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervů, bez poruch cití, bez paréz a poruchy trofiky, EMG nepotvrdilo poruchy nervového vedení. Uvedené rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 % a dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky byla zvýšena hodnota o 10 % na celkovou hodnotu 30 %. Výsledkem posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti pak byl stanovisko, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění.

V rámci námitkového řízení přezkoumala žalovaná zdravotní stav posuzované, za tím účelem nechala vypracovat ze dne 14. 5. 2013. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr. Lékařka prostudovala veškerou podkladovou dokumentaci, zohlednila i doloženou zdravotní dokumentaci ze strany žalobkyně a na základě vyšetření

revmatologického, ortopedického, chirurgického i psychiatrického doznala, že zdravotní stav je stabilizovaný při dodržování léčebných a režimových opatření. Lékařské nálezy uplatněné v průběhu řízení o námitkách neobsahovaly nové skutečnosti posudkově významné. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla stanovena shodně tak, jak vyjádřeno v posudku lékařky OSSZ Břeclav. Dle uvedeného posouzení bylo vydáno rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2013, č. j.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Bylo zjištěno, že žalobkyně podává žádost o invalidní důchod opakovaně, otázka nároku na dávku důchodového pojištění byla řešena již v průběhu roku 2012, kdy rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29. 3. 2012, č. j. 22 Ad 74/2011-24 byla žaloba jmenované směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 8. 2011, č. j., zamítnuta. Učiněný závěr byl podložen posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 15. 3. 2012. Z uvedeného vyplývá, že od posledního hodnocení zdravotního stavu posuzované uplynula doba cca 19ti měsíců, kdy se však nepodařilo žalované prokázat výrazné zhoršení zdravotního stavu, naopak z posudku lékařky ČSSZ, pracoviště Brno ze dne 14. 5. 2013 vyplynulo, že byť žalobkyně má zdravotní potíže, její zdravotní stav je stabilizovaný při dodržování léčebných a režimových opatření. Komplexním rozbořem, který provedla PK MPSV ČR v Brně dne 4. 10. 2013, byl znovu posuzován časový průběh zjištěných onemocnění, charakter a rozsah změn postižení, celkové omezení zdravotního stavu, projevy onemocnění, nebyla však prokázána progrese zdravotního stavu i nárůst zdravotních komplikací či dalších životních omezení. Byť žalobkyně v rámci soudního jednání doložila lékařské potvrzení MUDr. Miroslava Špačka z neurologické ambulance Poliklinika Břeclav s datem ze dne 10. 10. 2013, uvedená zpráva pouze dokladovala, že je dlouhodobě sledována pro chronické bolestivé onemocnění páteře s tím, že není vyléčitelné operačním zákrokem. Odbornému lékaři však nenáleží zaujímat posudkové hledisko, což ani neučinil, otázka stanovení míry poklesu pracovní schopnosti na základě funkčního postižení páteře výlučně spadá do kompetence PK MPSV ČR (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.).

Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě považuje soud v podstatě shodu všech posudků ve vyhodnocení poklesu míry pracovní schopnosti žalobkyně, vyjma posouzení podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Stanovené rozmezí poklesu míry pracovní schopnosti posuzované však neodpovídá žádnému z kritérií uvedených v § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Žádný z výše uvedených posudků neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí, totiž že žalobkyně není invalidní. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav žalobkyně nenáleží do kategorie invalidity I., II. či III. stupně, přičemž jeden z posudků (PK MPSV v Brně obsahuje dílčí odlišnost toliko z hlediska posouzení podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky, a kterou příslušný zpracovatel posudku zdůvodnil, není důvodu o správnosti závěrů učiněných v jednotlivých posudcích pochybovat).

Soud poukazuje na to, že podle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. musí správní soudy vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů. Rozhodujícím tedy je, jestliže žalobkyně byla ke dni 16. 5. 2013 invalidní či nikoliv. Povinností posudkových komisí není podrobit pojištěnce komplexnímu vyšetření jeho zdravotního stavu, nýbrž na základě shromážděné zdravotní dokumentace posoudit jeho zdravotní stav a míru poklesu soustavné výdělečné činnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2006, č. j. 3 Ads 65/2005-87, www.nssoud.cz).

Soud proto uzavírá, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 4. 10. 2013 považuje za správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav posuzované ke dni rozhodování žalované. Soud proto nepochybil, pokud nevyhověl námitkám žalobkyně vznesených v žalobě i v průběhu přezkumného soudního řízení. V souladu se stanoviskem žalované proto uzavírá, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, a proto podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. října 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová